

23.11.2022

Група №14

Урок 21-22

Тема уроку: Написання тексту публічного виступу. Види читання і записування тексту. Естетика тексту.

Мета уроку: поглибити знання учнів про публіцистичний стиль та публічний виступ; удосконалювати вміння та навички написання тексту публіцистичного стилю; розвивати вміння шукати, обробляти та раціонально використовувати інформацію; удосконалювати вміння складати власне монологічне висловлювання.

Обладнання: презентація

Тип: дистанційний

Матеріали до уроку

I. Організаційний момент

1.Привітання

2. Перевірка готовності до уроку

II. Мотивація навчальної діяльності, повідомлення теми та мети уроку.

- Погодьтеся, дуже важливо грамотно писати та будувати своє висловлення для уникнення мовленнєвих помилок. Сьогодні ми з вами удосконалимо свої вміння та навички грамотно висловлюватися, дотримуючись норм літературної мови, що є обов'язковою умовою для успішного складання ЗНО.

III.Опрацювання теми

1.Робота з текстом

Прочитати. Укласти пам'ятку у вигляді вимог до написання тексту виступу оратора.

Кожний виступ складається з трьох основних частин: початку (вступу), основної частини і закінчення (висновків).

Початок виступу має велике значення, бо саме на цьому етапі промовець має розв'язати кілька важливих завдань, від яких залежить успіх цього виступу: подолати хвилювання і набути впевненості; встановити контакт із слухачами, завоювати їхні симпатії; зацікавити аудиторію темою свого виступу; стисло схарактеризувати загальний зміст виступу і розподілити його на окремі питання.

З'явившись перед аудиторією, слід привітатися з присутніми, витримати паузу, подолати внутрішнє хвилювання й почати виступ із чогось цікавого або із суті питання, уникаючи шаблону. Це може бути випадок із життя, парадоксальне формулювання, приказка, прислів'я чи афоризм. Потім коротко охарактеризувати зміст, завдання промови, а також часткові питання, на яких оратор передбачає зупинитися.

Виклад змісту основної частини слід здійснювати за принципом від простого до складного, стежачи, щоб, з одного боку, усе, що говориться, було зрозуміле слухачам, а з іншого, щоб не було банальним, усім відомим. Інформація може упорядковуватися різними способами:

- у хронологічній послідовності, коли потрібно викласти події чи охарактеризувати певний процес роботи;
- у формі опису певного предмета, явища, пояснення його будови, функцій, істотних ознак тощо;
- шляхом переліку основних пунктів, характеристик, прикладів застосування, переваг;
- шляхом викладу певних тез, їх аргументації.

До найцікавіших форм викладу належить розповідь; найменш цікавим з-поміж інших типів мовлення є опис, рівень інтересу до роздуму залежить від актуальності порушеної проблеми, глибини, переконливості аргументації висунутих тез, доступності самого викладу.

У закінченні (висновках) виступу промовець узагальнює основні думки, робить підсумок виступу, надаючи йому логічної завершеності, закінченості, цілісності і тим самим посилюючи вплив на слухача (За Л. Скуратівським).

2.Розповідь учителя

Види та способи читання.

Існують два види читання: вголос (або голосне) і мовчазне (або читання про себе).

Мовчазному читанню передує голосне, яке, однак, не замінюється повністю читанням про себе, а триває впродовж усього початкового навчання.

Зменшується лише його питома вага у порівнянні з мовчазним читанням.

Кожен із перелічених видів читання має практичну вагу в підготовці активного читача.

Голосне читання, що відповідає вимогам виразного читання, сприяє кращому

усвідомленню прочитуваного, посилює виховний та естетичний вплив на слухачів. До цього прагне вчитель. Здійснюється воно застосуванням різноманітних форм учнівського читання: індивідуального, хорового, «ланцюжкового», вибіркового, в особах. Кожна з цих форм задовольняє певну методичну мету.

Індивідуальне читання дозволяє здійснювати роботу з окремим учнем: навчати чи контролювати його успіхи. І все ж воно не виключає залучення однокласників до ознайомлення з текстом.

Зорове читання допомагає вчителю вирівняти уміння і навички читання всіх учнів чи «підтягти» окремих з них до рівня інших. Можна практикувати також читання всіма учнями врівголоса.

«Ланцюжкове» читання — це й ефективна форма активізації учнівської діяльності в класі, це й засіб контролю за вже вивченим, це й практичний прийом удосконалення навичок виразного читання. Такі функції воно виконує завдяки принципу його організації: текст читають учні по одному реченню, передаючи «естафету» читання сусідові.

До вибіркового читання вдаються переважно при аналізі твору: коли необхідно знайти найбільш важливі місця для розуміння ідеї твору, процитувати оцінку, яку дає автор вчинкам персонажів, нагадати присутнім опис природи, подій тощо. Іноді вибірково називають таке читання, коли класовод обирає для прочитування тексту тих учнів, певні уміння яких він хоче проконтролювати.

Читання в особах, відоме ще з букварного періоду, — один з результативних способів навчання виразному читанню. Його застосування можливе як при читанні окремих оповідань, так і при вивченні байок і казок. Читання в особах доцільно поєднувати з інсценуванням.

Способи читання. Ефективність процесу роботи з книгою залежить не тільки від швидкості, а й від способу читання. Найпопулярнішими способами читання (за І.Радченко) є такі:

Попереднє читання. У процесі такого читання фіксуються всі не знайомі, іноземні слова, наукові терміни і поняття, щоб у подальшому можна було з'ясувати їх значення, наприклад, за словниками чи довідниками.

Наскрізне читання (читання підряд) означає уважне прочитання всього матеріалу. Цей вид читання використовується за необхідності повністю охопити зміст розділу, статті, книги в цілому.

Вибіркове читання передбачає певний відбір матеріалу для читання з метою його поглибленого вивчення. Інколи така необхідність виникає, коли треба

знайти відповідь на певне запитання, тобто цей вид читання визначається інтересами і практичними потребами читача.

Повторне читання використовується з метою повернутися до того, що дуже потрібне або не зовсім зрозуміле, через якийсь час є по треба ґрунтовно осмислити його.

Аналітичне читання, або читання з опрацюванням матеріалу критичний розбір змісту з метою глибокого його вивчення, конспектування найістотнішого. Використовується під час роботи з першоджерелами, часто супроводжується виписуванням фактів, цитат, висновків на картки, складанням тез, рефератів і под.

Партитурне читання, або, як його ще називають, динамічне читання, означає швидке ознайомлення з книжкою в цілому при великій швидкості читання (за 1,5-2 год. прочитується до 200-300 сторінок).

Змішане читання - застосування різних видів читання залежно від змісту матеріалу, цілей і завдань його вивчення.

3. Риторичний практикум

► Серед поданих заголовків промов обрати 2-3, які найбільше вас зацікавили і які ви неодмінно хотіли б послухати. Обґрунтувати свій вибір.

1. Океан. 2. Що сталося в Нью-Йорку? 3. Спорт в англійському коледжі. 4. Як треба вивчати мову? 5. Наскільки чесною має бути реклама? 6. Кращий фільм року. 7. Сучасне обладнання ферм. 8. Життя серед ескімосів. 9. Найвидатніший із моїх учителів. 10. Мер нашого міста.

► Прочитати подані назви виступів. Які з них відповідають вимогам, а які — ні?

1. Українська культура. 2. Чудеса квітів. 3. Необхідні реформи в освіті. 4. Пташині

гнізда. 5. Як слід вивчати історію? 6. На захист народної пісні. 7. Поезія Івана Франка. 8. Що таке світовий банк?

4. Словникова робота (редагування словосполучень).

Завданням є виправити помилки, записавши правильний варіант.

1 група: в залежності від обставин, виступ по темі, по проханню, по власному бажанню, за браком часу.

2 група: за нашою думкою, з великою охотою, по всім правилам, по потребі, по вимозі.

3 група: допустити помилку, вірний результат, ліквідувати недоліки, прийти до згоди, приходити до висновку.

IV. Підсумок

V. Домашнє завдання

1. Зробити конспект
2. Виконати вправи, які подані

Фото виконаних завдань надсилати мені на електронну пошту tanita.yar2018@gmail.com

У темі листа вкажіть ваше прізвище, номер групи та № уроку.